

[ODNOWCA *sb m*

N sg odn(o)wca.

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Ten, kto przywraca rzeczy do dobrego stanu, naprawia; przen: Chrystusie: Wtóry grzech pyerwey nassey rodziny, iako pyerwey dziano yest, potrzebysna była, ysse iako barzo ony były ssa lakomy wssądanya czudzego, yssby tako wyelky był odnowcza, widawaiacz sswe włascze bostwo *SprChęd* 4; ysse then odnowcza, Iezus Chr(ys)tus, [...] nietylko był szczordi wszwey mące *SprChęd* 5.*

FP